

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

Multidisciplinary International E-research Journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

November-2018 Special Issue - LXXIII

Chief Editor -

r. Dhanraj T. Dhangar,
Asst. Prof. (Marathi)

IGV'S Arts & Commerce College,
Solapur, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

Executive Editors :

Prof. Tejesh Beldar, Nashikroad (English)

Dr. Gajanan Wankhede, Kinwat (Hindi)

Mrs. Bharati Sonawane-Nile, Bhusawai (Marathi)

Dr. Rajay Pawar, Goa (Konkani)

This Journal is indexed in :

- University Grants Commission (UGC)
- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmoc Impact Factor (CIF)
- Global Impact Factor (GIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.researchjourney.net

SWATIDHAN PUBLICATIONS

58	भारती चितमपल्ली यांच्या 'चकवाचांदण' आत्मचरित्रातील वनवैविध्य	प्रा. सचिन पाटील	301
59	लोकसाहित्य आणि ग्रामीण साहित्य: एक अनुबंध	डॉ. अनिल गर्जे	304
60	भारतीय लोकशाहीची पायाभरणी आणि त्रिटीशकालीन कागदे-एक अभ्यास	डॉ. संभाजी पाटील	309
61	पंचवार्षिक योजनेमध्ये गृहनिर्माण धोरण	प्रा. नरेश इंगळे	314
62	जनाबाईचे अभंग: एक अभ्यास	डॉ. प्रवीण कारंजकर	319
63	केशवसुत संप्रदायाची कविता	डॉ. भूषण बंड	323
64	विनोबा - जमनालाल बजाज संबंध	डॉ. दीपक लोणकर	328
65	उत्तम कांबळे यांच्या साहित्याच्या प्रेरणा	प्रा. माधव सूर्यवंशी	332
66	बचत गट आणि महिला सक्षमीकरण	प्रा. श्री. चंद्रकांत मोरे	338
67	सरदार कदमबांडे घराण्याचा संक्षिप्त परिचय	डॉ. शिवाजी वाघमोडे	339
68	आंतरराष्ट्रीय राजकारणावरील अशासकीय संघटनांचा वाढता प्रभाव : राष्ट्रगोळाचे आच्छादन	डॉ. दिलीपसिंह निकुंभ	343
69	राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांच्या साहित्यातील सामाजिक, सांस्कृतिक व राष्ट्रीय विचार	प्रा. एस. आर. चैरनार	351
70	भारतीय संविधानाचे शिल्पकार : डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर	प्रा. विनय वाघ व डॉ. सुरेंद्र मोरे	355
71	पुनर्विचार : काही प्रश्नांचा धांडोळा	प्रा. लालबा हुमटकर	361
72	नव्वदोत्तर विदर्भातील शेतकरी चळवळीच्या नेतृत्वाचे समीक्षात्मक अध्ययन	प्रा. राजू लिपटे	364
73	भंडारा जिल्ह्यातील तापमानातील बदलाचा पर्यावरणीय अभ्यास	प्रा. श्रावण कापगते	367
74	अण्णाभाऊ साठे यांच्या कादंबरीतील स्त्री नायिकांचा समाजशास्त्रीय अभ्यास	प्रा. शरद मायकवाड	373
75	प्रवरेचा भगीरथ पद्मश्री डॉ. विठ्ठलराव विखे पाटील	डॉ. चंद्रकांत रुद्राक्षे	377
76	तणाव : मनातील द्वंदाचा अविष्कार	डॉ. मनीषा मुलकलवार व डॉ. प्रमोद मुलकलवार	382
77	भारतीय लोकशाही : पंचायतराज	डॉ. एन. बी. आषाव	388
78	राजर्षी शाहू महाराजांनी कोल्हापूर संस्थानात स्त्री संरक्षणासाठी केलेले कायदे	डॉ. डी. एम. चौधरी	390
79	भारतीय लोकशाही प्रणाली आणि प्रांतवाद	डॉ. अरुण शेळके	394
80	तापलेले दिवस : आत्मशोधातून आलेली कविता	प्रा. हेमंतकुमार बागडे	400
81	आदिवासींचे वीर	डॉ. अंजली मस्करेन्हुस	404
82	ई-ग्रंथालय बी. एड प्रशिक्षणार्थ्यांसाठी अद्यावत शिक्षण व प्रशिक्षण घेण्यासाठी प्रभावी उपाय	प्रा. डॉ. दादासाहेब पवार	409
83	रामनाथ चव्हाण यांची कादंबरी 'निकी पहाट'	प्रा. गौतम बनसोडे	412
84	अश्वघोषाच्या साहित्यातील बौद्ध तत्त्वज्ञान	श्रीमती बकुल कांबळे	418
85	जागतिकीकरणाच्या प्रभावातील १९९० नंतरची मराठी कादंबरी	प्रा. प्राची जोशी	426
86	अण्णाभाऊंच्या साहित्यातील सामाजिक विचार	डॉ. प्रल्हाद होंडे	435
87	भारतीय राज्यघटनेचा सरनामा : एक विघ्नेषणात्मक अभ्यास	डॉ. संभाजी पाटील	438
88	नव्वदोत्तर कथालेखकांच्या कथांतील आशयसूत्रे	डॉ. सहदेव चव्हाण	445
89	औरंगाबाद जिल्ह्यातील जलप्रणाली	डॉ. तुकाराम गजर	450
90	राष्ट्रवादी काँग्रेस पक्षाच्या विस्ताराची व्यूह रचना	प्रा. प्रदीप जगताप	453

रजर्षी शाहू महाराजांनी कोल्हापूर संस्थानात स्त्री संरक्षणसाठी केलेले कायदे

डॉ. डी. एम. चौधरी
(इतिहास विभाग)
दादा पाटील महाविद्यालय, कर्जत
ता. कर्जत, जि. अहमदनगर
मो. ९७६६६२४९९५
Email-chaudhridattatray@gmail.com

प्रास्ताविक :-

कोल्हापूर संस्थाना मध्ये स्त्री संरक्षणसाठी अनेक कायदे रजर्षी शाहू महाराजांनी केले. महात्मा ज्योतिराव फुले यांचे जीवितकार्य पुढे चालू ठेवणारा हा भारतातील पहिला लोकसज्ज होता. "जीच्या हाती पाळण्याची दोरी, ती जगाने उधारी" या म्हणी प्रमाणे स्त्री शिकली पाहिजे, समाज प्रवाहात आली पाहिजे म्हणून महात्मा ज्योतिराव फुले यांनी आपले आयुष्य वेचले. त्याच प्रमाणे तत्कालीन समाजात भारतीय स्त्रीयांचे जीवन अनेक बंधनानी बंदीस्त होते. अनेक रूढी, परंपरा, चालीरिती भोळ्या कल्पना भारतीय समाजात आस्तित्वात होत्या. बाल विवाह, विधवा विवाहाला प्रतिबंध, शिक्षण बंदी, पडादा पध्दती, देवदासी, सतीची चाल इत्यादी रूढीपरंपरांनी स्त्रीजीवन असहाय व पुर्ण परावलंबी बनलेले होते. तीच्या वर होणाऱ्या अन्याय अत्याचारांना वाचा फोडण्याचे कार्य महात्मा फुले यांच्या पासून ते रजर्षी शाहू महाराज न्या. रानडे, आगरकर, महर्षी कर्वे या सारख्या समाजसुधारकांनी स्त्रीउधाराचे कार्य केले. रजर्षी शाहू महाराजांनी कोल्हापूर संस्थानात स्त्री संरक्षणसाठी पुढील कायदे केले. विधवा पुनर्विवाह कायदा, आंतरजातीय कायदा, क्रूरपणाच्या वर्तनास प्रतिबंध करणारा कायदा, घटस्फोटाचा व वारशाचा कायदा, देवदासी प्रथा प्रतिबंध कायदा, बाल विवाहाची वयोमर्यादा वाढविणारा कायदा इत्यादी तिच्या नैसर्गिक हक्कांचे संरक्षण करणारे अनेक कायदे करून तिची समाजाकडून आणि कुटूंबाकडून होणारी पिळवणूक थांबविण्याचा मोठा प्रयत्न केला. एक प्रकारे स्त्रीमुक्ती चळवळीस रजर्षी शाहू महाराजांचा हातभार होतो असेच म्हणणे योग्य ठरले

विधवा -पुनर्विवाह कायदा :-

सन १९१७ च्या जुलैमध्ये शाहू महाराजांनी आपल्या संस्थानात विधवांच्या पुनर्विवाहास कायदेशीर मान्यता देणारा कायदा संमत केला. हिंदूंच्या अनेक जातीत विधवांच्या पुनर्विवाहाच्या बाबतीत 'इतर विवाहाप्रमाणे योग्य विधी न करण्याची पध्दती' असल्यामुळे अनेक अडचणी निर्माण होत होत्या. ते या कायदयाने दूर करण्यात आल्या. या कायदयाने विवाहाची कायदेशीर नोंद करण्याची पध्दत सुरू केली. त्या मुळे विवाहाविधीचा कायदेशीर पुरावा अस्तित्वात राहू शकल्याने स्त्रीवर्गावर होणारा अन्यायाचा प्रतिकार करण्याचे साधन त्यांना उपलब्ध करून दिले. समाजाच्या स्वास्थ्यासाठी विधवाविवाहास कायदेशीर मान्यता असणे ही अत्यंत आवश्यक बाब आहे असे रजर्षी शाहू महाराजांचे मत होते. सन १९१९ मध्ये कानपूर मधील कुर्मी क्षत्रिय परिषदेत या विषयावर बोलताना महाराज म्हणाले होते. "कुर्मी क्षत्रियांमध्ये विधवाविवाह प्रचलित असलेला पाहून मला मोठा आनंद होतो " आपली क्षत्रिय जात भूणहत्या, व्यभिचारदी पापापासून सुरक्षित राहिल असा माझा विश्वास आहे. याच परिषदेत स्त्रीवर्गास बंधनात घालून त्यांच्या स्वाभाविक गुणांचा उत्कर्ष रोखणाऱ्या पडादा पध्दतीचा रजर्षी शाहू महाराजांनी जाहिर निषेध केला होता. त्या संदर्भात ते म्हणाले होते " भारतवासीय लोक उन्नतीची तीन मुख्य साधने समजतात ती ही : पहिले साधन पडादा, दुसरे विधवा विवाह -निषेध व तिसरे कोणाशीही मिळून

भोजन न करणे. काय आश्चर्य आहे ! राजमता जिजाबाईसाहेब,कोल्हापूर राज्य संस्थापक महाराणी ताराबाईसाहेब,महाराणी सती अहिल्याबाई, महाराणी कमलाबाई आदी क्षत्रिय स्त्रियांनी राज्याचा गाडाही हाकलेला आहे व रणांगणावर जाऊन लढायाही मारलेल्या आहे. हे सर्व काम पडदयात राहून केवळ अशक्य होते " १ अशा पध्दतीचे उद्गार कानपूरच्या कुर्मी क्षत्रिय परिषदेत काढलेले होते.

आंतरजातीय विवाह कायदा :-

आंतरजातीय विवाह कायदा कोल्हापूर संस्थानात १२जुलै १९१९मध्ये लागू केला.कोल्हापूर इलाख्यातील विवाहासंबंधी कायदा ' या नावाने गॅझेटमध्ये प्रसिध्द झाला. या कायदयाने कोल्हापूर संस्थानातील हिंदू व जैन या दोन मुख्य धर्मांच्या लोंकाना " जातिनिर्बंध न पाळता सदरहू दोहोपैकी आपआपल्या कोणत्याही धर्माच्या मनुष्याशी विवाह करण्याची मुभा "दिली गेली. त्यांचे अशा प्रकारे होणारे आपआपसातील विवाह कायदेशीर ठरविले गेले. या कायदयाने एका कलामान्वये विवाहकाली पुरूषाचे वय १८ वर्षे पुर्ण व स्त्रीचे वय १४ वर्षे पुर्ण असले पाहिजे असा निर्बंध घातला गेला. त्या काळात बालविवाह पध्दत सर्वत्र रूढ होती. मुलींचे विवाह सर्वसाधारणपणे १० वर्षांच्या आतच केले जात होते. इंग्रज सरकारने सन १८९१ साली मोठया धाडसाने 'संमती वयाचा कायदा 'मंजूर करून विवाहोत्तर ' मुलींचे संभोग वय किमान दहा ऐवजी बारा ' वर्षे असावे असा दंडक घातला होता.तथापी या बारा वर्षे वाढीव वयाचा दंडक हिंदू धर्माचारत ढवळाढवळ करणारा आहे,अशी भूमिका लोकमान्य टिळकांदी परंपरानिष्ठांनी घेवून त्यास मोठा विरोध केला होता. या पार्श्वभूमीवर विवाहप्रसंगी मुलीचे वय किमान चौदा असावे असे सांगणारा कायदा पुरोगामीच म्हटला पाहिजे. या कायदयातील पुढे कलम असे दर्शविते की,१८ वर्षे पुर्ण झालेल्या स्त्रीला विवाहासाठी पित्याची अथवा पालकांची आवश्यकता असणार नाही!स्त्रीला आपला जन्माचा जोडीदार निवडण्याचे पुर्ण स्वातंत्र्य देणारे हे मोठे वैशिष्ट्यपुर्ण कलम होते.तसेच या कायदयाखाली होणाऱ्या विवाहाची रीतसर नोंदणीही होणार होती. अशा प्रकारे हा कायदा म्हणजे स्त्री-पुरूषांच्या सामाजिक स्वातंत्र्याचा पुरस्कार करणाराच होता.^३

क्रूरपणाच्या वर्तनास प्रतिबंध करणारा कायदा :-

२ऑगस्ट १९१९ रोजी कोल्हापूर सरकारच्या गॅझेटमध्ये 'स्त्रियांना क्रूरपणे वागविणे नाहिसे करवे किंवा त्यास प्रतिबंध करवा म्हणून केलेले कायदा' आणि 'कोल्हापूरचे काडी मोडण्याचे(घटस्फोट) नियम ' हे दोन कायदे स्त्रियांना संरक्षण देणारे केले. अनेक कुटूंबात नवर व त्यांचे नातलग यांच्याकडून स्त्रियांचा अनेक प्रकारे छळ होत असे. छळाचा कोणताही प्रकार न्यायदेवतेच्या नजरेतून सहजा सहजी सुटणार नाही,अशा प्रकारचा सर्वसमावेशक कायदा महाराजांनी तयार केला. हा कायदा जारी होण्यापुर्वी महाराजांनी त्यांची उदिष्ट्ये व कारणे स्पष्ट करणारा आपल्या सहीचा एक आदेश जाहिर केला होता. या आदेशावरून महाराजांनी कुटूंबामध्ये होणाऱ्या स्त्रियांच्या छळाचा किती बारकाईने विचार केला होता हे दिसून येते. महाराज आपल्या आदेशामध्ये म्हणतात 'हिंदूस्थानात पाश्चात्य शिक्षणाचा इतका मंदगतीने प्रसार होत आहे की त्याचा उपयोग स्त्रियांची स्थिती सुधारण्याच्या कामी व्हावा तितका होत नाही;पण या परवानगीचा दुरुपयोग करून स्त्रियांना वाटेल तशा पध्दतीने वागविण्याचा आपणास परवानाच मिळाला आहे,अशी पुरूषाची समजूत झालेली आहे आणि म्हणून पुरूषवर्गाकडून स्त्रियांवर होणारा अत्याचारस आळा घालावा म्हणून हा कायदा केलेला आहे.^३

घटस्फोटाचा व वारशाचा कायदा :-

घटस्फोट संबंधीचा जो कायदा केला त्यामुळे स्त्रीयांच्या हक्कांचे रक्षण होईल असे त्यांना वाटत होते. घटस्फोटा नंतर तिच्या अन्नवस्त्रांच्याची योग्यती व्यवस्था कशी केली जाईल या कडे लक्ष ठेवून शाहू महाराजांनी तशी कलमे कायदयात तयार केली होती. तसेच वैवाहिक संतती असेल तर त्याच्या ताब्या बद्दलची, पोटागी बद्दलची व शिक्षणा बद्दलची व्यवस्थाही या कायदयाने केली होती. या कायदयाने जात पंचायतीच्या वर आधारलेला व प्रसंगी स्त्रीयावर अन्याय करणारा घटस्फोट अमान्य करण्यात आला. तसेच तिच्या नैसर्गिक हक्कांना कायदयाचा दृढ पाया देण्यात आला. तसेच करवीर सरकारच्या गॅझेट मध्ये १७ जानेवारी १९२० रोजी " हिंदू वारशाच्या कायदयाच्या दुरुस्तीचा कायदा " या नावाचा एक महत्वपूर्ण सामाजिक सुधारणेचा कायदा प्रसिद्ध करण्यात आला. या कायदयानुसार शुद्धाची अनौरस संतती व ब्राम्हण, क्षत्रिय व वैश्य या तीन वरिष्ठ वर्णांची अनौरस संतती यांना मिळणाऱ्या वारसाहक्कातील फरक काढून टाकण्यात आला व सर्व वर्णांच्या अनौरस संततींना जनक बापाच्या मिळकतीत वारसा हक्क दिला गेला. या कायदयाचे दुसरे कलम पतित स्त्रियांच्या उद्दाराच्या दृष्टीने महत्वाचा आहे.^५

देवासी प्रथा प्रतिबंधक कायदा :-

तत्कालीन समाजात, कनिष्ठ वर्गात देवाच्या नावावर मुली सोडण्याची अनिष्ट प्रथा मोठया प्रमाणावर अस्तित्वात होती. या प्रथेतून समाजात जोगतिण, मुरळी, देवदासी इत्यादी प्रकारच्या पतित स्त्रियांचा वर्ग अस्तित्वात आलेला होता. या वर्गाचे अस्तित्त्व म्हणजे समाजावरील कलंकच होता. हा कलंक निर्माण करणाऱ्या प्रथेस या कायदयाने प्रतिबंध करण्याच्या प्रयत्न शाहू महाराजांनी केला. जेव्हा या मुली देवाच्या नावाने सोडल्या जात तेव्हा त्या सर्वांथिने देवाच्या बनत असत. जनक घरण्याशी त्यांचा काही संबंध राहत नसे. तसेच जनक आईबापाच्या मिळकतीत त्यांचा काही वारसा हक्क राहत नसे. पण त्याच बरोबर देवाला सोडल्यामुळे संबंधित देवस्थानातून तिला काहि परंपरेने चालत आलेला विशिष्ट हक्क मिळत असत आणि एक प्रकारचा विशिष्ट असा कायदयाच्या दृष्टीने सामाजिक दर्जाही प्राप्त होत असे. आत हे सर्व हक्क व दर्जा कितीही हिन प्रकारचा असला तरी त्याला समाजाची व परंपरेची मान्यता होती. महाराजांनी उपरोक्त कायदयाने हे हक्क व दर्जा अमान्य केला पण त्याच बरोबर या स्त्रियांना आपल्या जनक आईबापाच्या मिळकतीत वारशाचे हक्क प्राप्त करून दिला. तसेच देवाला सोडल्यामुळे या स्त्रियांना मिळणारा समाजातील कायदेशीर दर्जा अमान्य करण्यात येवून देवदासी प्रथेचा पायाच उखडून टाकण्याचा महाराजांनी प्रयत्न केला.^६

मुल्यमापन :-

राजर्षी शाहू महाराजांनी कोल्हापूर संस्थानात स्त्री संरक्षणासाठी अनेक कायदे केलेले दिसून येते. स्त्रियांच्या सामाजिक स्वातंत्र्याच्या हक्कांचे संरक्षण करणारे कायदे करून आपल्या पुरोगामी व लोककल्याणी राजकारभाराची एक प्रकारे ग्वाहीच दिलेली दिसून येते. असे कायदे केल्याने स्त्रीयांच्यावरील अत्याचार थांबेल किंवा त्याची पिळवणूक थांबेल असे म्हणता येणार नाही कारण आजही अशा प्रकारचे कायदे अस्तित्वात असूनही स्त्रियांवरील अत्याचाराचे प्रकार थांबलेले नाहीत. असे असले तरी शाहू महाराजांनी केलेल्या कायदयाचे सामाजिक महत्व कमी लेखता येणार नाही. ज्या काळात प्रगत इंग्रज सरकारच्या राज्यातही स्त्रियांच्या हक्कांचे रक्षण करणारे कायदे अस्तित्वात नव्हते आणि इंग्रज सरकार अशा प्रकारचे कायदे करून परंपरावाद्यांचा रोष ओढवून घ्यावयास राजी नव्हते. त्या काळात शाहू महाराजांनी हे क्रांतिकारी कायदे करून त्याची अंमल बजावणी केलेली दिसून येते. कुटुंबामध्ये होणाऱ्या नाना प्रकारच्या क्रूर छळातून असहय स्त्रीची सुटका करवी

गन्ती प्रथे पासून तिची मुक्तता करावी, हा विचार करून घ्यावा व त्यानुसार कृती करावी, ही घटना मोठी लक्षणीय मानावी.

संदर्भ ग्रंथसूची:-

१. पवार जयसिंगराव, राजर्षी शाहू स्मारक ग्रंथ, महाराष्ट्र इतिहास प्रबोधिनी
२. साळुंखे, नानासाहेब, शाहूंच्या आठवणी, वृषाली प्रकाशन, कोल्हापूर.
३. पवार जयसिंगराव, राजर्षी शाहू स्मारक ग्रंथ, महाराष्ट्र इतिहास प्रबोधिनी
४. बागल, माधवराव, राजर्षी छत्रपती शाहू महाराज, यशदा प्रकाशन, मुंबई
५. पवार जयसिंगराव, राजर्षी शाहू स्मारक ग्रंथ, महाराष्ट्र इतिहास प्रबोधिनी
६. जोशी, तर्कतीर्थ श्री लक्ष्मणशास्त्री, मराठी विश्वकोश निर्मिती मंडळ, मुंबई